

Jolanta Nogaj-Chachaj

Karmanowice, st. 35, gm. Wąwolnica,
woj. lubelskie, AZP 75-77/- i 76/77/-

Informator Archeologiczny : badania 28, 12

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Karmanowice, st. 35
gm. Wąwolnica, woj. lubelskie
 AZP 75-77/— i 76-77/—

Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej
 Katedra Archeologii w Lublinie

Badania prowadziła dr Jolanta Nogaj-Chachaj. Finansowane przez Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Siódmy sezon badań. Cmentarzysko kultury pucharów lejkowatych.

W trakcie prac założono wykopy o powierzchni 164 m² w najbardziej zagrożonych erozją częściach stanowiska. Celem badań było dalsze rozpoznanie układu cmentarzyska oraz jego wielkości i liczebności.

Odkryto kolejny grób, o numerze 47/94, na głębokości ok. 15 cm od powierzchni ziemi. Zachowana w bardzo dobrym stanie, wykonana z bruku wapiennego komora grobowa miała wymiary 190 x 80 cm i głębokość 30 cm. Zmarły ułożony był na wznak, w pozycji wyprostowanej, z głową zwróconą w stronę północno-zachodnią. Na wysokości mostka zmarłego natrafiono na półtyłczak ze śladami wyświecenia (sierpak), wykonany z krzemienia czekoladowego. Znaleziisko takie w grobie należącym do kultury pucharów lejkowatych na obszarze grupy południowo-wschodniej tej kultury zasługuje na szczególną uwagę. Grób 47/94 był położony w bezpośrednim sąsiedztwie rozległego obszaru pokrytego brukiem wapiennym. Pod pokrywą kamienną nie natrafiono na pozostałości obiektów archeologicznych.

We wschodniej części stanowiska, w najbliższym otoczeniu grobu 42/93, na głębokości 30 cm od powierzchni ziemi odkryto niewielką jamę V/94. W jej części stropowej obok drobnych fragm. przepalonych kości (zwierzęcych?) odkryto fragm. granitowego żarna oraz fragm. wylewu naczynia kultury pucharów lejkowatych. W centralnej i przydennej części obiektu znaleziono niecharakterystyczne fragm. ceramiki tej kultury. Wydaje się, że jama V/94 była związana w sposób integralny z grobem 42/93 oraz z jamą IV/93, odkrytą w trakcie ubiegłorocznych badań pod grobem 42.

W odległości ok. 2,5 m na wschód od jamy V/94 odkopano zachowaną fragmentarycznie jamę grobową? z obstawą zbudowaną z bruku wapiennego na obwodzie, kształtu podłużnego, ukierunkowaną południowy zachód-północny wschód. Nie natrafiono w niej na ślady czy pozostałości kości; w części północno-wschodniej złożona była flaszka z kryzą na czterech nóżkach i z uszkiem. Na południe od jamy znajdował się podobny obiekt (grób?), tak samo ukierunkowany. Wydaje się, że oba domniemane groby wyznaczają wschodnią granicę zasięgu badanego cmentarzyska.

W czasie siedmiu sezonów badań odkryto 47 grobów szkieletowych (plus 2 groby domniemane), a w nich 56. osobników, oraz 4 obiekty o trudnej do ustalenia funkcji. Ponadto na szczycie wzniesienia, na którego południowym stoku leżało największe z dotychczas znanych cmentarzysk kultury pucharów lejkowatych, rozpoznano ślady wskazujące na istnienie osady tej kultury.

Materiały oraz dokumentacja znajdują się w Katedrze Archeologii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.

Badania będą kontynuowane.

Kichary Nowe, st. 2
gm. Dwikozy, woj. tarnobrzeskie

Badania ratownicze prowadziła H. Kowalewska-Marszałek. Cmentarzysko, osada. Kultura pucharów lejkowatych, cykl lendzielsko-półgarski, kultura ceramiki sznurowej, kultura mierzanowicka.

*Literatura: *Materiały...*, s. 184.